

۳۰۰ واگن تازه با تهاتر نفت در راه کشور

۳۰۰ واگن تازه در راه کشور است. به گزارش ایسنا، محمدهادی ضیایی مهر، معاون شرکت راه آهن گفت: اخیراً توانستیم مجوزی را از محل منابع تهاتر نفت بگیریم تا ۳۰۰ دستگاه واگن مسافری به صورت اقدام فوری تهیه شود. مجوزهای آن دریافت شده و تشریفات اداری در حال انجام است که در نهایت بتوانیم ۳۰۰ دستگاه واگن خیلی سریع تامین کنیم. وی افزود: بخش مسافری، اقتصاد مناسبی ندارد زیرا هزینه‌های نگهداشت ناوگان بالا است اما درآمد کسب شده از این حوزه کافی نیست. شرکت‌های مسافری نمی‌توانند نرخ بلیت‌ها را متناسب با هزینه‌هایشان تعیین کنند و این در حالیست که کل واگن‌های مسافری متعلق به شرکت‌های خصوصی است و ۱۱ شرکت بخش خصوصی در کشور وجود دارد که واگن‌های مسافری متعلق به آنها است.

برق خانگی در مسیر ورود به بورس انرژی

مطالعات برای خرید برق خانگی از بورس انرژی آغاز شد. به گزارش مهر، کامبیز ناظریان، مدیرعامل شرکت توزیع برق تهران بزرگ از آغاز مطالعات برای خرید برق خانگی از بورس انرژی خبر داد؛ طرحی که می‌تواند خرید مستقیم برق را از طریق کارگزاری‌ها ممکن کند. وی درباره برنامه اتصال مشترکان خانگی به بورس انرژی گفت: در حال حاضر امکان خرید و تأمین برق از بورس انرژی برای بخشی از صنایع و مشترکان عمده تهران فراهم شده است. این مشترکان می‌توانند بخشی از برق مورد نیاز خود را مستقیماً از طریق بورس تهیه کنند یا مازاد مصرف خود را از این مسیر تأمین کنند. به گفته ناظریان، مطالعات مربوط به اجرای این طرح در بخش خانگی در حال انجام است و پیش‌بینی می‌شود به‌زودی شرایطی فراهم شود تا مشترکان خانگی نیز، در صورت تمایل، بخشی از برق مصرفی خود را از طریق کارگزاری‌های فعال در بورس انرژی خریداری کنند.

ادامه سر مقاله

همچنین قیمت یارانه‌ای آب موجب رواج الگوی مصرف متناع در آپارتمان‌ها شده که از عوامل افزایش مصرف آب است و کم‌مصرف‌ها هزینه پرمصرف‌ها را می‌دهند و هزینه همه این‌ها را مردم پرداخت می‌کنند. دولت می‌تواند حداقلی از مصرف مورد نیاز را به همه بدهد و اضافه‌بهره آن را با قیمت تمام شده دریافت کند. نکته جالب اینکه مصرف آب مردم نواحی شمال تهران حدود ۶۰ درصد بیشتر از میانگین سرانه کل شهر و ۱۳۰ درصد بالاتر از مردم جنوب تهران است. در واقع این گونه قیمت‌گذاری به نفع پرمصرف‌ها است هر چند با شیوه پله‌ای کوشیده‌اند این شکاف و بی‌عدالتی را تا حدی تعدیل کنند. دولت باید برای تفکیک کنتورهای مصرفی مردم سرمایه‌گذاری نموده یا کمک به جلوگیری از هدررفت آب داخل اماکن کند و برای هدررفت خود نیز قاطعانه‌تر عمل نماید. باید دادن رایگان آب به نهادهای گوناگون را به کلی حذف کرد و اگر نیاز هست مستقیماً پول پرداخت شود. یارانه‌های کالایی همیشه خطر اتلاف منابع را دارند. مهم‌تر از همه اینکه در تخصیص آب بر حسب بارش تمامی احتیاط‌های ضروری را رعایت کند. سال گذشته بیش از الگوی تعیین شده عرضه شد و امروز با خطر کمبود جدی منابع آب مواجه هستیم.

همزمان با بحران بارش به شکل خاموش آغاز شد:

آغاز سهمیه‌بندی پاییزی

عکس: ایرنا

رقیه ندایی
خبیرنگار اقتصادی

جیره‌بندی آب آغاز شد. از ماه‌های ابتدایی سال، کارشناسان پیش‌بینی می‌کردند که پاییز خشکی در انتظار کشور است و این خشکی برای تهران با سدهایی که کامل خشک شده، بحرانی‌تر است. از زمانی که آسمان خست خود را شروع کرد و آب در مخازن سدها پایین و پایین‌تر رفت؛ مسئولان تصمیم گرفتند فشار آب منازل را کم کنند. این در شرایطی بود که سیستم‌های موجود در منازل مانند پکیج و ماشین ظرفشویی و لباس‌شویی بر اساس فشار آب زیاد ساخته و تعبیه شده‌اند. بنابراین مصرف‌کنندگان در واکنش به کم شدن فشار آب، خرید پمپ فشار را برگزیدند. تابستان به سختی گذشت و با تلفیق آب‌های سطحی و زیرزمینی، آب مورد نیاز تهران تأمین شد. اما همان روزها، کارشناسان هشدار می‌دادند که از مهرماه سدهای تهران به طور کلی خالی شده و از حیض انتفاع خارج می‌شوند. هشدار دیگر هم درباره جیره‌بندی آب بود که گفته می‌شد از مهر و آبان شروع می‌شود که شد. از ابتدای آبان ماه در برخی از مناطق تهران، دو روز قطعی آب در هفته اجرا شده است. مهناز یعقوبی ساکن محله تهران نو در گفت‌وگو با هم‌میهن گفت: دو روز در هفته از ساعت ۹ شب تا ۶ صبح آب قطع می‌شود.

او افزود: ای‌کاش زمان قطعی آب را اعلام می‌کردند تا برای کارهایمان می‌توانستیم برنامه‌ریزی کنیم. اما در هفته‌های گذشته زمان مشخص و اعلام‌شده‌ای برای قطعی آب نداشتیم و به طور تصادفی، آب قطع می‌شد. مثلاً جمعه شب با وجود اینکه میهمان داشتیم، ساعت ۹ شب آب قطع شد و به ناچار میهمانان بدون شام رفتند. محمدرضا زاده هم که درگیر قطعی آب بوده گفت: حتی دهه اول انقلاب هم که گاز و برق نبود، حداقل تأمین آب مشکلی نداشت. در واقع از نظر وضعیت آب به اواخر قرن ۱۳ برگشتیم و باید گالن آب در گوشه خانه نگاه داریم و کاسه کاسه آب برداریم.

آسمان ایران خشک شده و خیال باریدن ندارد و باگذشت بیش از چهار روز از پاییز هنوز خبری از بارش باران نیست. تابستان خشک و کم‌آب کشور با تجربه هر سختی‌ای به پایان رسید، در نهایت پاییز سخت‌تر آغاز شد و به واسطه همین موضوع اهالی تهران بازهم قطعی آب را تجربه می‌کنند و این روند تا زمانی که باران‌های سنگین پاییزی آغاز شود ادامه خواهد داشت.

پاییز ۱۴۰۴ برای بسیاری از شهرهای کشور، فصلی خشک و کم‌سابقه بوده است. بر اساس پیش‌بینی‌های سازمان هواشناسی، تا پایان آبان‌ماه بعید است آسمان اغلب مناطق کشور باران پاییزی را تجربه کنند. این یعنی اینکه، بیش از یک‌ونیم‌ماه کامل از سال آبی جدید بدون باران پشت سر گذاشته می‌شود؛ وضعیتی که روند کاهش آب را در سدها و آبخوارهای کشور به بالاترین سطح هشدار رسانده است و خشکسالی هر لحظه بیش از گذشته می‌شود.

بر اساس داده‌های رسمی وزارت نیرو، سال آبی گذشته یکی از خشک‌ترین دوره‌های تاریخ کشور بوده است. اکنون هم با تداوم گرمای غیرمعمول در فصل

پاییز، همچنین تجربه تابستان گرم و افزایش تبخیر، سفره‌های آبی زیرزمینی کشور در بسیاری از نقاط عملاً به پایین‌ترین تراز یک قرن اخیر رسیده‌اند. میزان بارش متوسط کشور در سال گذشته تنها ۱۵۲ میلی‌متر گزارش شده؛ یعنی سقوطی ۴۰ درصدی نسبت به میانگین طی چهار ساله. این عدد تنها بیانگر بحران اقلیمی نیست، بلکه نشانگر آن است که آب‌های تجدیدپذیر کشور در وضعیت حداقلی قرار دارند و کشور دیگر با بحران آب دست و پنجه نرم نمی‌کند، بلکه خشکسالی رسماً به جان کشور افتاده است.

این خشکسالی گسترده در کشور چندین تبعات در پی دارد؛ از افزایش هزینه‌های مردم و صنایع گرفته تا اختلال در تولید، کشاورزی و فرونشست زمین و بی‌ثباتی محیط‌زیست. کارشناسان هشدار می‌دهند که اگر الگوی بارش در نیمه دوم پاییز هم تغییری نکند و همچنان آسمان خشک باشد، ایران به طور رسمی وارد دوره‌ای از تنش آبی پایدار خواهد شد؛ وضعیتی که کنترل آن بیش از اقدامات سازه‌ای، به تصمیم‌های اجتماعی، سیاسی و مدیریتی نیاز دارد. در اصل سلسله تصمیمات درست و به‌موقع حتی در این روزهای خشکسالی نیز می‌تواند کشور را نجات دهد و به‌مرور شهرها را از سهمیه‌بندی و خشکسالی دور کند. این موضوع در حالی است که تا به امروز تنها مسئولین اعلام کرده‌اند که آب کم است و مردم باید رعایت کنند و هیچ تدبیری برای شرایط نکرده‌اند و حتی قبول نمی‌کنند که آب بسیاری از مناطق سهمیه‌بندی می‌شود.

به نظر می‌رسد که اگر تدبیرها به موقع شروع می‌شد، این روزها را با این شرایط نمی‌دیدیم و مردم هر روز با کاهش حجم آب روبه‌رو نمی‌شدند. برای نمونه دریاچه ارومیه با زاینده‌رود مدت‌هاست خشک شده‌اند. مردم و فعالان محیط زیست در تلاش بودند که علت این خشکی مشخص شود و آب دوباره به این رودخانه‌ها بازگردد؛ اما متأسفانه دولت تا به امروز کار چندانی برای آنها انجام نداده و به نوعی می‌توان گفت که در برخی از دوره‌ها تماشاگر خشک شدن رودها و شهرهای کشور بوده است. حال شرایط این روزها این چنین است، اگر واقع‌بین باشیم اکنون نیز در دوره تنش آبی و خشکسالی هستیم و تنها مشکل اینجاست که مسئولان دولتی خشکسالی و آغاز سهمیه‌بندی و قطعی آب را رسماً اعلام نمی‌کنند و تنها گفته‌اند که آسمان خشک است و سدها خالی؛ در نتیجه لازم است مردم بیش از پیش صرفه‌جویی کنند.

سهمیه‌بندی آب آغاز شد

کلان‌شهر تهران، سال‌هاست که با معضل بی‌آبی دست و پنجه نرم می‌کند. از بهار سال جاری محله‌های جنوب تهران رسماً با قطعی آب مواجه بودند و جنوب و حاشیه تهران مجبور شدند که برای گذران راحت‌تر تابستان پمپ آب و تانکر خریداری کنند که این موضوع

بحران
آب

هزینه‌های بسیاری بالایی در پی داشت. «هم‌میهن» در تابستان اخیر در گزارشی این موضوع را بررسی کرد. البته این خرید تانکر و پمپ آب تنها مختص تهرانی‌ها نبود و اغلب مردم در شهرهای کشور مجبور به خرید آن شدند.

بررسی‌ها نشان می‌دهد باوجود اینکه تابستان تمام شده همچنان قطعی آب در حاشیه تهران ادامه دارد و شاهد آن هستیم که مناطقی چون شهریار و صالحیه حداقل هفته‌ای یک تا دو بار در تابستان با قطعی آب مواجه بودند و اکنون نیز از هفته جاری این قطعی‌ها به‌مرور افزایش پیدا کرده است. نکته قابل‌توجه اینجاست که اغلب قطعی‌ها از ساعت ۱۱ شب آغاز می‌شود و تا حوالی ساعت ۱۱ صبح ادامه دارد و هنوز در ساعات حیاتی آب قطع نشده است.

البته در محله‌های دیگر تهران نیز آب قطع می‌شود، پیگیری‌های «هم‌میهن» نشان می‌دهد که طی هفته‌های اخیر یک‌بار در هفته از ساعت ۹ شب تا ۶ صبح آب شهری قطع شده است.

البته ساکنان محله‌هایی چون پیروزی و منیریه هم قطعی آب شبانه را در محله خود تأیید می‌کنند. بر اساس گفته این افراد تقریباً از آخرین هفته مهرماه، یک‌بار در هفته چندساعته در شب آب قطع می‌شود و مجدداً از ساعت حدوداً ۵ تا ۶ صبح آب وصل می‌شود. البته در تماس‌های این افراد با اداره آب و فاضلاب، این قطعی‌ها تأیید نمی‌شود و به نوعی اپراتورهای آب و فاضلاب به ساکنان این محله‌ها اعلام کردند که قطعی‌ای در کار نبوده است. حال در اینجا یک سوال مطرح می‌شود: زمانی که هیچ آبی در لوله‌های آب جاری نمی‌شود، چگونه آب قطع نشده است؟ نکته قابل توجه اینجاست که اغلب این افراد در منزل خود پمپ دارند و مشکل کاهش فشار نبوده و در اصل آب قطع شده است.

همچنین شهرهایی چون یزد، اصفهان و اراک نیز به‌صورت برنامه‌ریزی‌نشده و شبانه با قطعی آب مواجه هستند که کارشناسان پیش‌بینی می‌کنند این قطعی‌ها در صورت عدم بارش باران ادامه‌دار باشد. در صورت بارش نیز پیش‌بینی می‌شود تا زمانی که سدهای تأمین‌کننده آب این شهرها به حد مجاز نرسند همچنان شاهد قطعی‌ها باشیم.

به گفته کارشناسان، تهران به‌عنوان پایتخت بیشترین قطعی آب را دارد. تهران، شهری با رشد بی‌رویه جمعیت و مصرف بالا، در هفته‌های اخیر با قطعی‌های مکرر آب روبه‌رو بوده است؛ قطعی‌هایی که اگرچه به‌صورت رسمی تأیید نمی‌شود، اما در بررسی‌های میدانی در محلات مختلف به‌وضوح قابل‌مشاهده است. از مناطق شرقی گرفته تا جنوب و غرب پایتخت، شهروندان از افت فشار شدید و قطعی چندساعته در طول شبانه‌روز خبر می‌دهند. البته ابفا افت کاهش فشار را تأیید می‌کند؛ اما تا به امروز هیچ‌گاه خبری در خصوص قطع یا سهمیه‌بندی آب را به‌صورت رسمی تأیید نکرده است.